

have noget imod at staa sammen med Socialdemokraterne i Kampen for Juni-Grundlovens Genindførelse. Kampen for Juni-Grundloven kan paa intet Punkt blive en Kamp med nogen Venstremand. Et Arbejde alene paa en retfærdigere og bedre Sammensætning af Folketinget er naturligvis i og for sig værdifuldt, men det er ikke nok.

En Hovedmangel ved den Forfatning, vi nu have, er, hvad jeg tidligere har tilladt mig at udtale her i Tinget, netop denne, at Afstanden mellem Folketing og Landsting er alt for stor, at Folketing og Landsting henholdsvis udgaar fra en alt for forskelligartet Vælgerbefolkning og derfor faar en Sammensætning, som vanskeliggør en Forhandling mellem de to Ting. Hvis man nu gaar alene til at sammensætte Folketinget paa en ny Maade, paavirker man naturligvis derved indirekte Landstinget en Smule, men dog forholdsvis saa overordentlig lidt, og den reelle Følge vil blive, at Afstanden mellem Folketing og Landsting bliver endnu større end i Forvejen, og at derfor paa et enkelt Punkt vor Forfatning bliver mere uhandelig, end Forfatningen af 1866 er. Jeg tror derfor, det ikke er klogt at gaa den Vej; jeg tror, at det, det først og fremmest gælder om, er at arbejde, eventuelt kæmpe for at faa den privilegerede Valgret til Landstinget afskaffet, og jeg er overbevist om, at det er det, Venstrevælgerne ville.

Naar man vedtager det Forslag til en Dagsorden, her er stillet, og som det ærede Medlem fra Æbeltoft er Ordfører for, udtaler man efter min Mening, at man ønsker, at intet skal ske paa dette Punkt, og det maa jeg paa det bestemteste modsætte mig, idet det er min Overbevisning, at Landstinget ikke i Længden, støttet paa sine uretfærdige Privilegier, vil kunne modsætte sig, at Folket faar den Ret tilbage, som tilkom det under Juni-Grundloven, og som blev berøvet det i 1866, da Folket var udmattet og nedslaaet efter en ulykkelig Krig.

Formanden: Efter de Udtalelser, Konseilspræsidenten fremsatte, finder jeg Anledning til at udtale, at det er Paastanden om Overgang til Dagsordenen, der er til Behandling, og jeg vil advare imod, at man ved denne Lejlighed kommer ind paa for mange storpolitiske Betragtninger.

Berntsen: Efter at have hørt den højtærede Indenrigsministers Foredrag bad jeg om Ordet for en kort Bemærkning for

at gøre opmærksom paa, at jeg som Ordfører for den næste paa Dagsordenen opførte Sag, som angaar Valgkredsloven og Spørgsmaalet om Valgkredsenes Inddeling, har ment, at det var naturligt, at jeg ventede med at udføre mit Ordførerskab, indtil vi have forhandlet dette Spørgsmaal om Overgang til Dagsordenen ved den først paa Dagsordenen opførte Sag. Den højtærede Minister har imidlertid nu vundet den Fordel, at han er færdig med sit Foredrag, og jeg har den Behagelighed, at jeg, naar jeg faar Ordet, naar min Tur kommer, ved alt, hvad Ministeren har at sige til den Betænkning, jeg har haft den Ære at være med at afgive, men jeg ventede altsaa — og haaber at have Tingets Billigelse dertil — med mit Ordførerskab, til den Sag kommer under Forhandling.

Naar den højtærede Minister var saa ivrig efter at tale om den Sag, uagtet den ikke direkte ligger for i dette Øjeblik, tænker jeg, det var for at udfylde en Pavse, idet Konseilspræsidenten var fraværende i det andet Ting. (*Slengerik:* Formanden har givet Tilladelse til denne Sags Omtale ved denne Lejlighed). Jeg hørte nok, Formanden i Gaar sagde, at de to Ting kunde forhandles under eet, men det var, før vi kom til den Paastand om Overgang til Dagsordenen, der nu er til Forhandling. Det, som nu er til Forhandling, er ikke Spørgsmaalet om Grundlovændringen, men om Overgang til Dagsordenen.

Ordføreren (N. Neergaard): Jeg skal begynde med at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg), som i øvrigt mest talte om Valgkredsloven, hvilket jeg ikke skal komme ind paa, hvorfor jeg heller ikke anderledes end strejfvist skal berøre den højtærede Indenrigsministers Udtalelser. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds sagde, at det Forslag, som findes blandt Bilagene til vor Betænkning — et Forslag, vi ikke have stillet til denne anden Behandling, men som vi forbeholde os at stille som selvstændigt Forslag, saafremt vort Forslag om Overgang til Dagsordenen vedtages, eller, hvis dette forkastes, agte at stille som Ændringsforslag til tredje Behandling —, var meningsløst eller i alt Fald affattet paa en i høj Grad ufyldstgørende Maade, idet det øjensynlig var vor Mening at ville give Kvinder Valgret uden Hensyn til, om de vare gifte eller ugifte, medens Forslagets Ordlyd vilde føre til, at Valgretten udelukkende